

[Ministeren for offentlige arbejder]

til at springe på vognen og få indflydelse på udformningen af det, vi skal i gang med.

Hr. Nør Christensen beskæftigede sig en del med Øresund, og det har hr. Ikast også gjort, og jeg skal af hensyn til min respekt for formanden gemme kommentarer til dette til en eventuel anden runde, men jeg synes nok, at netop sammenhængen med andre kommende faste forbindelser er en meget vigtig problematik, og det vil jeg tillade mig at tage i en senere runde.

Fru Inger Stilling Pedersen talte om en rute København-Ålborg. Jeg har i gamle dage tilbragt, om jeg så må sige, mange gode nætter og sparet megen tid ved at bruge den rute, og det ville ikke undre mig, om trafikspringet, således som jeg bl.a. tidligere i dette indlæg har beskrevet det, vil blive så stort, at der vil blive en ny basis for en sådan rute. Jeg vil håbe det, jeg vil ønske det, og jeg mener bestemte ikke, man kan udelukke det.

Hr. Dohrmann og hr. Maisted talte meget om, at en Storebæltsforbindelse skulle privatfinansieres. Det kommer vi ind på under næste punkt på dagsordenen, og da skal jeg kommentere det. Må jeg sige, at jeg lægger også vægt på, at den privatudføres. Det var jo sådan med statsbroen Store Bælt, og det vil uden al tvivl blive sådan med den kommende Storebæltsforbindelse, hvad form den end måtte få, at det vil blive private rådgivende ingeniørfirmaer, private entreprenørfirmaer og anden privat foretagsomhed, som vil være de udførende, og vil være dem, der gør en passende del af forretningen.

Jeg skal slutte her foreløbig med at sige, at jeg tror, at meldingen allerede fra dagens debat om den faste forbindelse – i dag skal vi ikke stemme, vi skal ikke beslutte – vil være en optimistisk melding, som vil blive hørt både i indland og udland. Det er en melding om, at danskerne nu er kommet så langt med deres husholdning, at de kan og tør, og at de finder, at tiden er inde og tidspunktet egnet. Dette i sig selv tror jeg vil sætte optimisme og fremdrift i gang, det vil være et positivt signal om vor situation. Det er ikke af den grund, vi skal bygge den faste forbindelse, men det er nu en dejlig bivirkning at kunne pege på.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Af forståelige grunde er såvel ministerens redegørelse som det, der lige er sagt her, meget åbent. Jeg vil derfor godt stille et spørgsmål til ministeren, for jeg mener, det er meget, meget vigtigt.

Når der nu indbydes til forhandlinger – og dér tænker jeg først og fremmest på forhandlinger mellem regeringen og socialdemokratiet – vil ministeren så her og nu give os et tilsagn om, at der ikke bliver indgået nogen aftale, som betyder en ren jernbaneforbindelse, hvor bilerne ikke kan køre, og om, at man heller ikke indgår en sådan aftale, selv om man eventuelt vil dække det ind under, at der skal etableres en anden forbindelse senere?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg forstår hr. Dohrmanns intentioner, men selvfølgelig vil jeg ikke give noget løfte om, hvordan nogle åbne drøftelser, der skal indledes, skal ende, respektive ikke ende. Jeg synes, at jeg har meldt klart nok ud, og at regeringens redegørelse egentlig også har meldt klart nok ud, og nu går vi altså ikke længere med hensyn til at udelukke muligheder. Men jeg kan love hr. Dohrmann, at der ikke vil blive indgået nogen aftale, uden at også hr. Dohrmann og hans parti naturligvis vil blive inddraget i samtalerne.

Jeg går ud fra, at denne sag, selv om vi nu diskuterer på basis af en redegørelse, fortsat kan versere og fortsat vil versere i udvalget om offentlige arbejder, og så vil regeringen tage kontakter, bilaterale eller multilaterale kontakter, således at vi i løbet af færrest mulige måneder fremover vil kunne nå den løsning, som netop kan samle flertal.

I hvert fald vil jeg benytte lejligheden til at give den melding, at der ikke er nogen skeptikere, der skal gå rundt og håbe – det vil sige, det kan de jo godt, men jeg vil bare råde dem fra det – at de, der er for, nok alligevel ikke kan blive enige om metoden, og så bliver det nok heller ikke til noget denne gang. Det er ikke mit sigte. Mit sigte er, at det skal blive til noget.

J. K. Hansen (S):

Uden at jeg skal foruddiskontere de forhandlinger, som vi bliver indbudt til, har jeg et par bemærkninger.